

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 Ps 251000 24 Ps
Zenica, 25.07.2025. godine

Općinski sud u Zenici, sutkinja Marina Šapina, u pravnoj stvari tužitelja Asocijacija kompozitora - muzičkih stvaralaca (AMUS) Sarajevo, ul. Skenderpašina broj 1, Sarajevo., koga zastupaju punomoćnici iz Advokatska firma „Sajić“ o.d. Banja Luka, Bulevar Vojvode Ž. Mišića broj 49b, Banja Luka, protiv tuženika K. S., s.p. vl. ..., radi zaštite autorskih prava i isplate autorske naknade, v.s. 2.527,20 KM, nakon neposredne, usmene i glavne rasprave održane dana 26.06.2025. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja Igor Letica, advokat u Advokatskoj firmi „Sajić“ i u odsustvu uredno obavještenog tuženika, dana 25.07.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

I **UTVRĐUJE SE** da je tuženik učinio povredu i kršenje autorskih muzičkih prava tužitelja, i to korištenjem i javnim saopštavanjem bez dozvole muzičkih djela iz repertoara čija prava ostvaruje i štiti tužitelj na teritoriji BiH.

II Obavezuje se tuženik da o svom trošku objavi ovu presudu u dnevnom licu „Dnevni avaz“ u roku od 30 dana od dana donošenja ove presude.

III Obavezuje se tuženik da tužitelju isplati iznos od 1.200,42 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16.09.2024.god. pa do isplate, kao i da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 875,08 KM, sve u roku od 30 dana.

IV **ODBIJA SE** preostali tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se obaveže tuženik da tužitelju isplati iznos od 1.326,78 KM, sa zakonskim zateznim kamatom počev od 16.09.2024.god., kao i preostali zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je dana 16.09.2024.godine, putem punomoćnika podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđivanja povrede autorskih prava i isplate autorske naknade u visini od 2.527,20 KM. U tužbi navodi da je tužitelj organizacija koja je na osnovu zakona ovlaštena da obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja zaštite prava autorskih muzičkih prava i to na osnovu odredbe čl. 6. Zakona o kolektivnom ostvarivanju i autorskih i srodnih prava BiH, te rješenje Instituta za intelektualnu svojinu BiH br. IP-03-47-5-12-06059/12VT od 21.06.2012. godine, kojim se izdaje dozvola za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanje prava autora muzičkih dijela, a isto je objavljeno u Sl. glasniku BiH br. 55 od 17.07.2012. godine zajedno sa Zaključkom o ispravci predmetnog rješenja od dana 20.01.2015. godine. Tužitelj je pravno lice koje ima status udruženja koji djeluje na teritoriji cijele BiH i jedina je organizacija ovlaštena za kolektivno ostvarivanje i zaštitu autorskih muzičkih prava, uključujući i pravo da vrši naplatu naknada

za korištenje autorskih muzičkih dijela svih domaćih i stranih muzičkih dijela a u skladu sa odredbama čl. 2. i 3. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava BiH. Također je i član međunarodne mreže za kolektivno ostvarivanje autorskih prava-CISAC slijedom čega uživa zakonom priznat monopol u zaštiti muzički prava kako svih domaćih autora tako i autora kao stvaralaca autorskih muzičkih dijela iz cijelog svijeta. Tuženik je pravno lice koje obavlja ugostiteljsku djelatnost i to pripremu i posluživanje hrane i pića u restoranu -baru „... U navedenom baru sa mehaničkih urađaja, odnosno prenosnika zvučnih signala koji se nalaze u objektima, tuženik neovlašteno i bez dozvole, odnosno bez suglasnosti tužitelja javno saopštava, odnosno javno emituje autorska muzička djela iz repertoara čiju zaštitu ostvarivanja prava obavlja tužitelj. Zaposlenici tužitelja su prilikom kontrole korištenja autorskih dijela izlaskom na lice mjesta u navedene objekte tuženika utvrdili da je isti u sklopu pomenutog restoran-bara sa zvučnika javno saopštava, tj. emituje muzička autorska djela koja su pod zaštitom tužitelja. Slijedom čega se zaključuje da tuženik konstantno vrši povredu autorskih prava, imovinskih prava i povredu interesa koje ima tužitelj u vezi sa autorskim djelima. Tužitelj se u obraćao tuženiku sa zahtjevom sa zaključenjem ugovora o neisključivom ustupanju prava korištenja autorskih muzičkih dijela radi sticanja zakonitog načina korištenja autorskih muzičkih dijela, međutim tuženik se oglušio i nije zaključio ugovor sa tužiteljem. Tužitelj potražuje naknadu za period od 16.09.2021.god. do 16.09.2024.god. Visina naknade je određena u skladu sa Kolektivnim ugovorom u iznosu od 60,00 KM odnosno 70,20 KM sa PDV-om mjesečno.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava mjesnu nadležnosti suda, jer za obaveze restorana odgovara vlasnik restorana koji ima prebivalište u Prigovara visini tužbenog zahtjeva navodeći da je odredbama čl. 9 Kolektivnog ugovora propisano 60,00 KM, dok su odredbom čl. 4 navedenog Kolektivnog ugovora definirani popusti po zoni, a kako tuženik pripada Zoni 5 popust iznosi 70% od utvrđene tarife tj. 18 KM. Dalje, ističe da je tuženik prije nastupanja pandemije u F BiH imao zaključen ugovor sa tužiteljem i tada plaćao paušalnu mjesečnu naknadu od 19,00 KM sa PDV-om. Napominje da sa tužiteljem sada ima uredno zaključen ugovor te da njoj izbjegavao plaćati svoje obaveze ali iz objektivnih i subjektivnih razloga se nije odazvo pozivu za zaključenje ugovora, ističe da nije upoznat sa zapisnicima o kontroli i da nije dobio poziv tužitelja da prisustvuje kontroli, ali da jest sigurno bi ranije riješili ovaj spor. Predlaže da se tužba dostavi mjesno nadležnom sudu i da se utvrdi točan iznos duga, jer je on utvrdio da je to iznos od 648,00 KM a ne iznos koji se potražuje tužbom, koji osporava kao neosnovan i koji nije spreman platiti.

Na pripremnom ročištu i na gročištu za glavanu raspravu, koja su održana u odsustvu uredno obavještenog tuženika, tužitelj je ostao kod postavljenog tužbenog zahtjeva, kod činjeničnih navoda i predloženih dokaza.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi vještačenjem po stalnom sudskom vještaku finansijske struke Sandra Čaušević iz Zenice i to uvidom i čitanjem u pismeni nalaz i mišljenja ovog vještaka od 14.05.2025.god i dopune nalaza od 04.06.2025.god. kao i saslušanjem navedenog vještaka, saslušanjem svjedoka S. S. A. Š., te uvidom i čitanjem u: Rješenje Instituta za intelektualnu svojinu Bosne i Hercegovine, broj: IP 03-47-5-12-06059/12VT od 21.06.2012. godine, Zaključak o ispravci greške u Rješenju Instituta za intelektualnu svojinu Bosne i Hercegovine broj: IP-03-47-5-12-06059/12VT od 21.06.2012. godine, Dopis Instituta za intelektualnu svojinu Bosne i Hercegovine broj: IP-03-47-5-04259/13 VT od 16.07.2013. godine, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 1263/21 od 17.11.2021. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 1318/22 od 15.01.2022. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 663/23 od 04.04.2023. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 673/23 od

08.04.2023. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 1082/23 od 23.06.2023. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 589/24 od 21.03.2024. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 773/24 od 12.04.2024. godine sa priloženim fiskalnim računom, Poziv na zaključenje Ugovora i pribavljanje dozvole za korištenje autorskih muzičkih djela broj: 0927-SS/21 od 05.10.2021. godine, Poziv na zaključenje Ugovora i pribavljanje dozvole za korištenje autorskih muzičkih djela i poziv na izjašnjenje na zapisnik o izvršenoj kontroli broj: broj: 285-SS/23 od dana 07.04.2023.godine, Poziv na zaključenje Ugovora i pribavljanje dozvole za korištenje autorskih muzičkih djela i poziv na izjašnjenje na zapisnik o izvršenoj kontroli broj: broj: 391-SS/24 od dana 02.09.2024.godine, Posljednja opomena pred tužbu broj: IL-452/24 od 06.09.2024. godine, Kolektivni ugovor o uslovima za korištenje muzičkih djela u ugostiteljskim i smještajnim objektima u Bosni i Hercegovini sa tarifom odgovarajućih naknada, zaključen između tužioca i reprezentativnog Udruženja te objavljen u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine broj 23 od dana 31.03.2017. godine, CD sa snimkom kontrole kod tuženika, Ugovor o neisključivom ustupanju prava korištenja autorskih muzičkih djela u ugostiteljskom objektu za oblik javnog saopštavanja putem tehničkih uređaja broj: 0386-UP/24 od dana 24.09.2024. godine

Sud je cijenio izvedene dokaze u smislu odredbi iz člana 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku, te odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Tužbu i tužbeni zahtjev tužitelj temelji na tvrdnjama da je tužitelj u skladu sa izdatom dozvolom ovlašten za poslove kolektivnog ostvarivanja prava autora muzičkih djela i da je ovlašten da djeluje za račun svih autora i da u njihovo ime prikuplja naknadu, da je tuženik po zakonu bio u obavezi da zaključi ugovor i da je tužitelj tuženika pozvao na zaključenje ugovora, a što je tuženik odbio, da je tuženik u utuženom periodu javno saopštavao muzička djela bez dozvole tužitelja čime vrši povredu autorskih prava, zbog čega traži utvrđenje takvog ponašanja i isplatu naknade.

Uvidom u Rješenje Instituta za intelektualnu svojinu Bosne i Hercegovine broj IP 03-47-5-12-06059/12VT od dana 21.06.2012. godine, Zaključak o ispravci greške u Rješenju broj Instituta za intelektualnu svoju Bosne i Hercegovine broj IP 03-47-5-12-06059/12VT od dana 21.06.2012. godine, Dopis Instituta za intelektualnu svojinu Bosne i Hercegovine broj IP-03-47-5-04259-13 VT od 16.07.2013. godine, proizilazi da je tužitelju izdata dozvola za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava autora muzičkih djela.

Iz provedenih dokaza i to: Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 1263/21 od 17.11.2021. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 1318/22 od 15.01.2022. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 663/23 od 04.04.2023. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 673/23 od 08.04.2023. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 1082/23 od 23.06.2023. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 589/24 od 21.03.2024. godine sa priloženim fiskalnim računom, Zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 773/24 od 12.04.2024. godine sa priloženim fiskalnim računom, proizilazi da su se u objektu tuženika Restoranu -baru „ na adresi koje je u vlasništvu K S. i prije zaključenja Ugovora, javno saopštavala autorska muzička djela, u odnosu na koja djela zaštitu i ostvarivanje vrši tužitelj, kao i da je broj sjedećih mjesta u objektu od 51-100.

Tuženik je u smislu čl. 20 , stav 1. 2, 3. Zakona o autorskim i srodnim pravima (Sl.glasnik BiH br. 63/10), bio dužan pribaviti dozvolu za korištenje autorskih dijela autora čije interese zastupa tužitelj, a koju u toku postupka nije dokazao da posjeduje, to je tuženi muzička djela koristio bez odobrenja

tužitelja za period od 16.09.2021.god. do 16.09.2024.god. Za iskorištavanje autorskih muzičkih djela u smislu člana 64. stav 3. i čl. 80 st. 1. Zakona autorskim i srodnim pravima, tuženik je bio u obavezi zaključiti Ugovor o iskorištavanju muzičkih dijela autora sa tužiteljem za Restoranu -baru „...“ na adresi za period od 16.09.2021.god. do 16.09.2024.god., što je propustio učiniti.

Prema odredbama čl. 2 Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava („Sl. glasnik BiH“ br. 63/10 u daljem tekstu: ZKOASP-a) kolektivno ostvarivanje autorskog prava znači ostvarivanje ovih prava za više autorskih djela, većeg broja autora zajedno, putem pravnih lica specijaliziranih samo za tu djelatnost, koje ispunjavaju sve uvjete propisane zakonom i koje imaju dozvolu Instituta za obavljanje te djelatnosti.

Odredbom člana 3. istog Zakona određeni su poslovi kolektivnog ostvarivanja autorskog prava koje obavlja kolektivna organizacija, a to su između ostalog sklapanje ugovora o prijenosu neisključivih prava korisnicima za uporabu autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije pod jednakim uvjetima za iste vrste korisnika i za iste vrste djela.

Prema odredbama čl. 6. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kolektivna organizacija je pravna osoba koja, uz dozvolu Instituta, obavlja poslove iz člana 3. ovog Zakona, na temelju ugovora s autorom odnosno na temelju ovoga Zakona, kao svoju jedinu i neprofitnu djelatnost.

Dakle, iz naprijed citiranih odredbi slijedi da kolektivna organizacija obavlja djelatnost kolektivnog ostvarivanja autorskog prava u svoje ime, a za račun autora.

Te je sud u smislu naprijed navedenih odredbi odlučio kao u stavku I izreke presude.

Primjenom odredbe čl. 156 st. 1 točka i) Zakona o autorskim i srodnim pravima propisano je da ako je povrijeđeno isključivo pravo iz toga Zakona, nositelj toga prava može zahtijevati objavljivanje presude sud je odlučio kao u stavku II izreke presude.

Iz provednih dokaza utvrđeno je da tuženik sa tužiteljem za: Restoran -bar ...“ na adresi za period od 16.09.2021.god. do 16.09.2024.god., nije imao zaključen ugovor o ustupanju prava korištenja muzičkih djela sa repertoara tužitelja.

Uvidom u Poziv na zaključenje Ugovora i pribavljanje dozvole za korištenje autorskih muzičkih djela broj: 0927-SS/21 od 05.10.2021. godine, Poziv na zaključenje Ugovora i pribavljanje dozvole za korištenje autorskih muzičkih djela i poziv na izjašnjenje na zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 285-SS/23 od dana 07.04.2023.godine, Poziv na zaključenje Ugovora i pribavljanje dozvole za korištenje autorskih muzičkih djela i poziv na izjašnjenje na zapisnik o izvršenoj kontroli broj: 391-SS/24 od dana 02.09.2024.godine, proizilazi da je tužitelj više puta pozivao tuženika na zaključenje ugovora i pribavljanje dozvole za korištenje autorskih muzičkih djela i dostavljao mu zapisnike o izvršenoj kontroli.

Neosnovan je prigovor mjesne nanadležnosti ovoga suda koji tuženik ističe u odgovoru na tužbu, jer je odredbama čl. 27 st. 4 Zakona o sudovima F BiH (Sl. novine F BiH 38/05...85/21) propisano da u privrednim predmetima općinski sudovi koji imaju privredna odjeljenja u prvom stupnju sude u sporovima koji se odnose na prava i obaveze po osnovu pravnog prometa roba, usluga, vrijednosnih papira, vlasničkih i drugih stvarnih prava na nekretninama, te na prava i obaveze proistekle iz

vrijednosnih papira u kojima su obje stranke u postupku pravno lice ili fizičko lice koje, u svojstvu samostalnog poduzetnika ili u drugom svojstvu, obavlja privrednu ili drugu registriranu djelatnost u vidu osnovnog ili dopunskog zanimanja.

Odredbom čl. 4 Kolektivnog ugovora o uslovima za korištenje muzičkih djela u ugostiteljskim i smještajnim objektima u Bosni i Hercegovini sa tarifom odgovarajućih naknada, zaključen između tužioca i reprezentativnog Udruženja te objavljen u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine broj 23 od dana 31.03.2017.godine, propisani su popusti u odnosu na zonu u kojoj se nalazi mjesto smještajnog i ugostiteljskog objekta.

Dok je Odredbom čl. 6 st. 3 navedenog Kolektivnog ugovora propisano da popusti predviđeni čl. 4 i 10 Kolektivnog ugovora se primjenjuju samo na korisnike koji su zaključili pojedinačni ugovor sa Kolektivnom organizacijom i koji izmiruje svoje ugovorne obaveze.

Slijedom navedenog sud je cijenio neosnovanim navode tuženika u pogledu visine mjesečne naknade, jer tuženik nije dokazao da je u utuženom periodu tj. od 16.09.2021.god. do 16.09.2024.god. sa tužiteljem imao zaključen ugovor niti je izmirivao svoje obaveze.

Prema odredbama čl. 27. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list R BiH“ broj 2/92, 13/93 i 13/94 i „Službene novine FBiH“ broj 29/03 i 42/11) ako je neko po zakonu obavezan da zaključi ugovor, zainteresovano lice može bez odlaganja zahtijevati da se takav ugovor zaključi.

Odredbom člana 183. Zakona o obligacionim odnosima lice koje je po zakonu obavezno da zaključi neki ugovor, dužno je da naknadi štetu ako na zahtjev zainteresovanog lica bez odlaganja ne zaključi taj ugovor.

Odredbom člana 157. Zakona o autorskim i srodnim pravima propisano je da je za sve povrede prava iz ovoga Zakona vrijede opća pravila o naknadi štete i odgovornosti za štetu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članom 154. Zakona o obligacionim odnosima ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice.

Članom 155. Zakona o obligacionim odnosima šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njezina povećanja (izmakla korist), a i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Obzirom na navedeno pretpostavke odgovornosti tuženog za štetu, zbog nezaključenja ugovora su: 1. da je neka osoba zakonom ili posebnom zakonskom odredbom obavezna sklopiti ugovor, 2. da na zahtjev zainteresovane osobe ugovor nije sklopljen bez odlaganja 3. da je osoba koja je zahtijevala provođenje ugovora pretrpjela štetu i 4. da postoji uzročna veza između štete i nesklapanja ugovora, koji trebaju biti ispunjeni kumulativno.

Tužitelj nije dokazao da je prije Poziva na zaključenje ugovora broj 285-SS/23 od dana 07.04.2023.godine, tuženika pozivao na zaključenje ugovora za Restoran -bar „...“ na adresi „...“, kao i da je tuženik odbio zaključenje ugovora za navedene poslovne jedinice, a to je odlučna činjenica od koje zavisi osnovanost tužbenog zahtjeva.

Uvidom u Ugovor o neisključivom ustupanju prava korištenja autorskih muzičkih djela u ugostiteljskom objektu za oblik javnog saopštavanja putem tehničkih uređaja broj: 0386-UP/24 od dana 24.09.2024. godine, proizilazi da su tužitelj i tuženik zaključili Ugovor o korištenju zaštićenog repertoara putem javnog saopštavanja autorskih muzičkih djela u Restoran -bar „...“ na adresi

Uvidom u povratnicu o uručanju Poziva na zaključenje ugovora broj 285-SS/23 od dana 07.04.2023.godine, utvrđeno je da je tuženik dana 18.04.2023. god., zaprimio navedeni poziv.

Kako iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Sandre Čaušević iz Zenice od 14.05.2025.god. i dopune nalaza od 04.06.2025.god., proizilazi da je za period od 16.09.2021.god. do 28.02.2021.god., utvrđen iznos od 2.527,20 KM za korištenje autorskih muzičkih djela sa PDV-om za Restoran -bar „...“ na adresi .., ... sa PDV-om, tj. 70,20 KM mjesečno sa PDV-om, (prostim matematičkim izračunom $70,20:30=2,34$, utvrđeno je da dnevna naknada za mjesec: 4 /2023 i 9/2024.god. iznosi 2,34 KM), a kako je tuženik zaprimio Poziv za zaključenje Ugovora dana 18.04.2023.god., to proizilazi da je dužan da tužitelju naknadi štetu za period od 18.04.2023.god. (kako dana kada je zaprimio poziv za zaključenje ugovora) do 16.09.2024.god., u iznosu od 1.200,42 KM (16 mjeseci x 70,20 KM i 33 dana x 2,34 KM), te je sljedom navedenog odlučeno kao u stavu III izreke presude.

Kako odnosu na utuženi period od 16.09.2021.god. do 18.04.2023.god., ne postoji dokaz da je tužitelj tuženika pozvao na zaključenje ugovora o ustupanju prava na korištenje autorskih muzičkih djela sa repertoara tužitelja, sud odlučio kao u stavku IV izreke presude i odbio tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu kao neosnovanim.

Sud je cijenio i sve ostale navode i dokaze tužitelja i tuženika, te našao da isti nisu od utjecaja na drugačije rješavanje ove pravne stvari.

Od iskazanih troškova u troškovniku, tužitelju pripada nagrada za sastav opomene pred tužbu sa PDV-om iznos od 70,20 KM, za sastav tužbe sa PDV-om u iznosu od 280,80 KM, zastupanja na pripremnom ročištu od u iznosu od 280,80 KM, zastupanje na ročištu za glavnu raspravu sa PDV-om u iznosu od 524,16 KM, te troškovi sudske takse na tužbu u iznosu od 80,00 KM i sudske takse na presudu u iznosu od 80,00 KM, sve odmjereno u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Sl. novine FBiH br. 22/04 i Sl. Sl. novine br. 43//2025), Zakonom o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine (čl. 31 Zakona) i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi Federacije Bosne i Hercegovine (Sl. novine FBiH br. 18/05). Takse na tužbu i presudu su određene u skladu sa Zakonom o sudskim taksama (Sl. novine ZE-DO kantona br. 12/09 i 1/16). Cijeneći kvantitativni i kvalitativni uspjeh tužitelja u ovoj pravnoj stvari, te kako je po ocjeni ovoga suda tužitelj uspio sa postavljenim tužbenim zahtjevom sa dijelom 47,50 %, u tom iznosu su mu i dosuđeni troškovi postupka u iznosu od 625,08 KM.

Tužitelju su troškovi vještačenja dosuđeni cjelosti u iznosu od 250,00 KM, bez obzira na uspjeh u parnici, kao trošak koji je bio neophodan.

Tužitelju nisu priznati troškovi nagrade za vrijeme po tarifnom broju 9. u iznosu od 560,00 KM, troškovi upotrebe automobila punomoćnika za dolazak na dva ročišta u iznosu od 2 x 280,00 KM, jer su ti troškovi očito nastali uslijed činjenice da je tužitelj kao punomoćnika angažovao advokata čije sjedište nije na području postupajućeg suda. Međutim, u konkretnom slučaju, a imajući u vidu vrstu i složenost spora, visinu vrijednosti spora, angažovanje advokata čije je sjedište izvan područja suda ne može se

smatrati neophodnim za vođenje ove parnice, pa se tako ni troškovi nastali uslijed toga ne mogu smatrati troškovima potrebnim radi vođenja parnice, zbog čega tužitelju ne pripadaju troškovi prevoza (stav izražen u Odluci Ustavnog suda BiH broj AP - 1398/14 od 11.01.2017. godine i AP-2778/17 od 13.03.2018.godine, a što je i u skladu sa Panelom za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti, na kojem su sudjelovali predstavnici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije BiH, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacijskog suda Distrikta Brčko BiH, održanom 30.01.2014. godine, kao i odlukom Kantonalnog suda u Zenici broj 43 0 Mals 142233 18 Pž od 20.02.2018.godine).

Prema tome, tužitelju su dosuđeni troškovi u ukupnom iznosu od 875,08 KM, dok je preostali zahtjev tužitelja za naknadu troškova odbijen kao neosnovan.

Slijedom navedenog sud je donio odluku kao u izreci presude.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici, u roku od 30 dana od dana dostave presude za tužitelja, a za tuženika u roku od 30 dana od dana donošenja presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda u 3 /tri/ istovjetna primjerka.

Sutkinja:
Marina Šapina